రు రచనలు బహుమతి పొందిన కథ

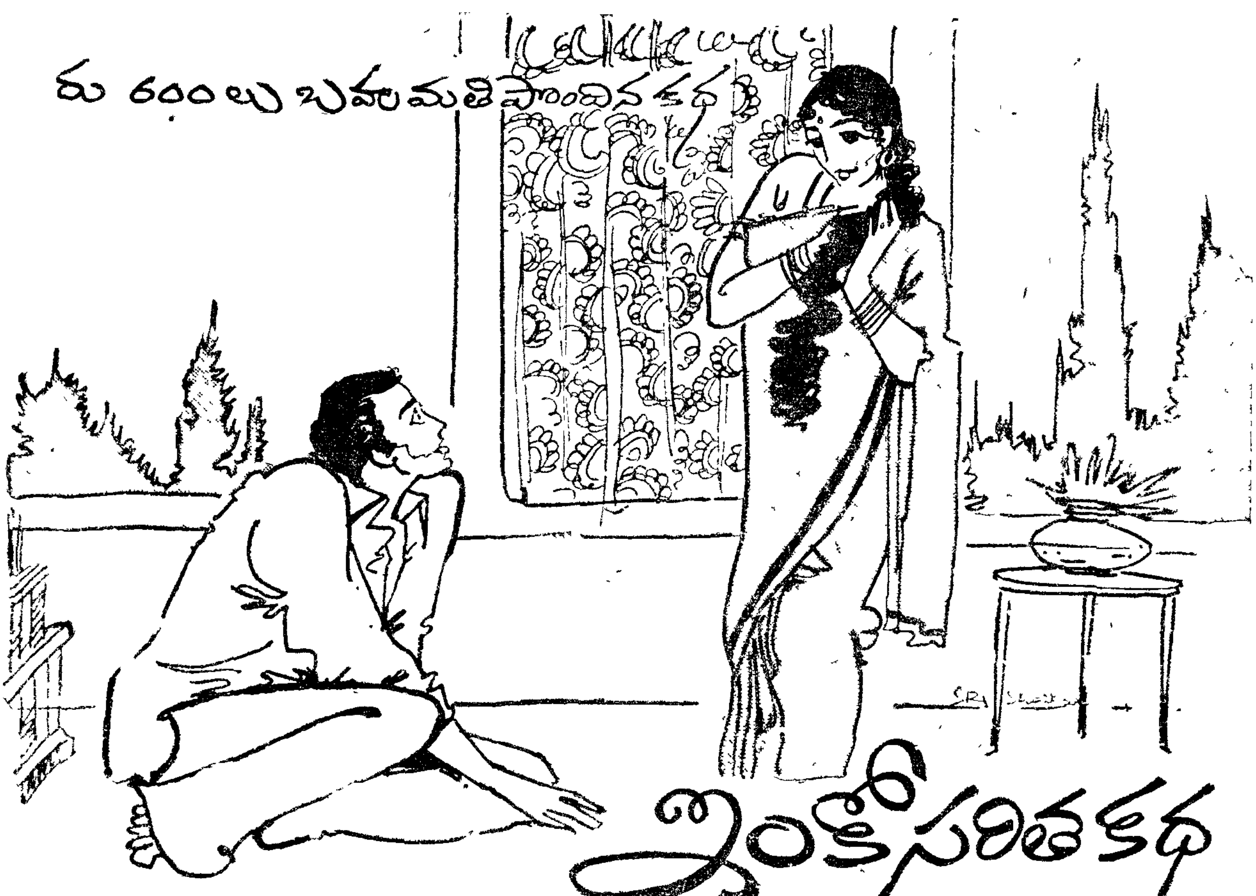

ఇంకో సరిత కథ

"ఇంకా అరగంట టైముంది ట్రెయిన్ కదలడానికి. కాఫీ తాగి వద్దామా ?" అన్నాడు నా మారాజు, కిటికీ దగ్గర నిలబడి.

అది చూసి ఫస్ట్‌క్లాస్ కంపార్టుమెంటు లోంచి కిందికి దిగింది సరిత.

రెస్టారెంటు దగ్గరికి నడిచారు.

"విజయవాడ చేరేసరికి మధ్యాహ్నం పన్నెండున్నరా, ఒంటిగంట అవుతుంది. ట్రెయిన్‌లోనే బ్రేక్‌ఫాస్ట్ సర్వ్ చేస్తారు. తెప్పించుకో !"

సరిత మాట్లాడలేదు.

"ఏమ్! ఎమ్మెమ్ !" ప్రేమా, చనువూ కలిసిన పిలుపు.

సరిత కళ్ళెత్తి చూసి మళ్ళీ చూపులు పక్కకి తిప్పుకుంది. సరితకు అతను పెట్టిన ముద్దు పేరుకి ఇంగ్లీషు పొడి అక్షరాలు — ఎమ్. ఎమ్ — మాటలు రాని మొద్దు. సరిత ఎక్కువ మాట్లాడదు. ముభావంగా ఉంటుంది. తండ్రిపోలిక అంటారందరూ.

పెద్దవిగా, అందంగా ఉన్న ఆమె కళ్ళు కొద్దిగా పరధ్యానంగా, ఆలోచిస్తూ ఉంటాయి.

ఆ కళ్ళలో కళ్ళు పెట్టి చూడాలన్న ప్రయత్నం సఫలం కాదని నవ్వేశాడు.

"చేతిలో కత్తి లేదు గాని, ఉంటే నన్ను చంపేసి ఉండేది మా సరిత" అన్నాడు.

చురుగ్గా చూసింది.

"లీవు దొరక లేదంటే నమ్మటంలేదూ. నన్ను కాస్త ముందరే చెప్పి ఉంటే బాగుండేది సరితా! సరిగ్గా పండగ ముందు చెప్పావు. శాస్త్రిగాడు రేసుల సీజన్ కోసం తెలివిగా ముందే మూడు రోజుల లీవ్ గ్రాంట్ చేయించుకుని మలక్‌పేటలోనే మకాం పెట్టేశాడు. రేసులున్న రోజున రేస్‌కోర్సు కెళ్ళడం, లేనప్పుడు గుర్రాల వంశ చరిత్ర, పుట్టు పూర్వోత్తరాలూ, జాకీల గుణగణాలూ బేరీజు వేస్తూండడం... అదేపని. వాడు లీవ్ పెట్టకపోతే నేను దొరికేది."

'మీరూ లీవ్ పెట్టే ఉంటారు. రేసులు మిస్సవుతారని రావట్లేదు. అత్తయ్యవాళ్ళు గనీ మీకూ ఎప్పుడూ అవే లెక్కలు కదా !" అంది సరిత కొంచెం కోపంగా.

"ఇదిగో! ముందు కాఫీ తాగు. కోపం పోతుంది" అన్నాడు మాట మారుస్తూ.

కాఫీ ఆహ్లాదంగా, వెచ్చగా, తెల్లగా చిక్కగా, ఉంది.

"కాఫీ ఇలా పడుతుందని నాకు ముందరే తెలుసు. అయినా ఎందుకు తాగమన్నానో తెలుసా ?"

కళ్ళెత్తి చూసింది.

"ఇంకాసేపు నీకు దగ్గరగా నిలబడి మాట్లాడాలని."

సానపెట్టిన వజ్రంమీద సూర్యకిరణాలు పడి మెరిసినట్టు ఓ క్షణంలో ఎంతో సరిత కళ్ళలో సంతోషం.

ఆమె కోపమైనా, సంతోషమైనా అంతే. కనురెప్పలు దాటి బయటికి రావు.

సరితని చూడగానే ఎవరూ ఆమె ఎమ్.ఏ. లిటరేచర్ ఫస్ట్‌క్లాస్ ఫస్టులో పాసయిందని అనుకోరు.

అలాగే ఆమెకు ఇరవైతొమ్మిది నిండి ముప్ఫైలోకి వస్తోందని కూడా ఎవరూ గ్రహించ లేరు

ఆమె చదువుగానీ, వయసు గానీ. మనసు గానీ ఆమె చెప్తేగానీ ఇంకెవరికీ తెలియదు. సరిత చెప్పదు.

ఆ మనసుకి అందమైన గవాక్షాలు సరిత కళ్ళు.

"రేసుల కెళ్ళి ఏ గుర్రం ముందు పరిగెడుతుందో అని గెస్ చెయ్యడం కాదు. అంతకంటె మంచి హాబీ ఉంది నాకు" అన్నాడు రామారావు.

ఏమిటన్నాయి సరిత కళ్ళు.

"ఓ అమ్మాయికి చెంపకి చేరడేసి ఉన్న కళ్ళలో స్పష్టాస్పష్టంగా మెదిలే భావాలు చదివెయ్యడం

సరిత చూపు కిందికి వాలిపోయి, వెంటనే పక్కకు తిరిగి బుక్ స్టాల్‌మీద నిలిచింది.

"నా వెల్లేమయినా తీసుకుంటావా?"

ఉలి ఉలిపి "హెరాల్డ్ రాబిన్స్ 'లోన్లీ లేడీ' తీసుకోనా?" అంది.

"రీసుకోమని సలహా ఇస్తే తర్వాత చూపుల్లోనే నన్ను దహించేస్తావు. అంత వల్గర్‌గా ఉంది."

సరిత మాట్లాడకుండా తను ఇదివరకు చదవని 'చేఖో' నవల ఒకటి కొన్నది.

ఇద్దరూ ట్రెయిన్ దగ్గరికి నడిచారు.

అంతకు ముందు రోజే విండో సీటు ఒకటి రిజర్వు చేయించాడు రామారావు. పడ కంపార్ట్‌మెంట్‌లో పరుపులేసినట్లున్నాయి సీట్లు.

"ఆ పాప చూడు." అన్నాడు నవ్వుటూ.

పక్కసీట్లో ఒకామె. ఆమె ఒళ్ళో చిన్న పాపాయి. ఆరంభిస్తున్న జనం ముందు నిలబడి చివరి అంతస్తును చూస్తున్నట్లు కలెర్తి, మోరజాచి, తల్లి మొహం లోకి చూస్తోంది. ఆ భంగిమ చూసి సరిత కూడా నవ్వింది.

కొంచెం ముందుకు వంగి; గొంతుతగ్గించి అన్నాడు.

"నీలాంటి పెళ్ళాన్ని ఇచ్చాడు దేముడు. భేషుగ్గా వుంది. అలాంటి పాపాయిని కూడా ఇస్తే బావుండు కదూ?"

సరిత మౌనంగా ఉండిపోయింది.

కానీ మనసు మాత్రం తుఫాను గాలికి సముద్రంలా ఎగసెగసి పడటం మొద లెట్టింది

అప్పటిదాకా ఏ మూలో దాక్కుని ఉన్న దిగులు, ఏ తల్లీ పిల్లల్నీ చూసినా బయట పడి మనసంతా ఆవరించేస్తుంది.

అప్పుడప్పుడు అనుమానం వస్తూ ఉంటుంది. తమకి పిల్లలు పుడతారా లసలు? అప్పుడే ఎనిమిదేళ్ళు దాటుతోంది పెళ్ళయి.

సరిత కళ్ళల్లోకే చూస్తున్న రామారావు తప్పు గ్రహించాడు.

"సరితా! ఊరికే అన్నాను. మనసులో పెట్టుకోకు. పిల్లల్లేకపోతేనేం. రాజా రాణీల్లా ఉన్నాం. చాలదూ?"

ట్రెయిన్ కూత వేసింది.

"నే వస్తా సరితా. వెళ్ళగానే జాబు రాయి శనివారం మధ్యాహ్నం బయలు దేరి వస్తాను. స్టేషన్‌లో ఎదురుచూస్తుంటాను"

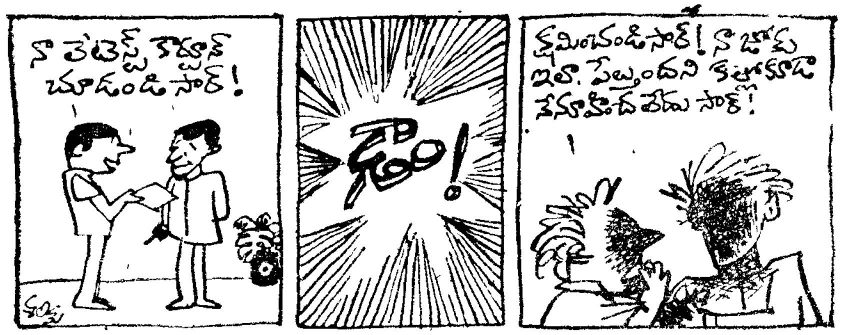

"సరే." అని చిరునవ్వుతో తల పంకించి చెయ్యి ఊపింది. రైలు కదిలింది.

రామారావు కనబడినంత వరకూ కొద్దిగా వంగి, కిటికీలోంచి చూస్తున్న సరిత సర్దు కుని కూర్చుని పుస్తకం తెరిచింది.

"అల్లరి చెయ్యకమ్మా." అంటోంది పక్కావిడ పాపతో. అటువైపు చూసింది.

పాప ఒళ్ళో లేచి నిలబడి, తల్లి బొట్టుని అందుకుందామని చూస్తోంది.

అల్లరి చెయ్యకమ్మా.

ఎంతచక్కగా ఉంది వాక్యం!

తనకలా చెప్పడానికి లేకుండా తల్లి పురిట్లోనే చనిపోయింది. తను అలా చెప్ప డానికి తనకి పిల్లలు లేరు.

అమ్మా అని పిలవడానికీ, అమ్మా అని పిలిపించుకోడానికీ కూడా లేదు తనకి.

అమ్మ పురిట్లోనే చనిపోయిందిట— తనని కనలేక.

వింత దారుణం!

తను హంతకురాలా?

కథల్లోలా, సినిమాల్లోలా, "తల్లిని చంపి పుట్టిన రాక్షసి" అని ఎవరూ తనని ఆడిపోసుకో లేదు.

అయినా తనకే మనసులో గాఢంగా పడి పోయింది ఆ భావం. మనసు సరిపెట్టుకోలేక పోతోంది.

అమ్మ చావుకి కారణం తనే. తను లసలు పుట్టి ఉండకపోతే అమ్మ బతికే ఉండేదేమో?

అమ్మ ఫొటోలు ఎన్నో ఉన్నాయి. చాలా బావుంటుంది తను. పొడుగ్గా, నల్లగా. ఆ పెద్ద పెద్ద కళ్ళే తనకి వచ్చాయి. మిగతా అంతా నాన్నగారి పోలికే. ముఖ్యంగా స్వభావం ఆడపిల్లలకి తండ్రి పోలికవస్తే అదృష్ట వంతులవుతారంటారు. తనది అదృష్టమా? దురదృష్టమా?

తన అదృష్టమా— దబ్బుకి లోటులేని జీవితం. లక్ష్మీ శ్రమలేకుండా ఒక్కసారి చదువు. ఆకర్షణీయమైన రూపం. తనని అపురూపంగా చూసుకునే భర్త. ఇక దురదృష్టమా—

తను పుట్టి నాన్నగారికి భార్య లేకుండా చేసింది, తను కట్టుకున్న భర్తకి పిల్లల్లేకుండా చేసింది.

ఇకపోతే అదృష్టమో, దురదృష్టమో తేల్చుకోలేనిది— అలిగా ఆలోచించే ఈ సుకుమారమైన మనసు ఉండటం.

ఆలోచనలు - ఆలోచనలు!

భర్త కౌగిట్లో కంపే— ఆలోచనల పరిష్వంగం లోనే తను ఎక్కువ సేపు బందీగా ఉంటుంది.

అందుకే చిన్నప్పట్నుంచీ పుస్తకాలు ఎక్కువగా ప్రియమయ్యాయి. మాటలు తక్కువయ్యాయి.

చదవటం, ఆలోచించటం, ఆలోచిస్తూ చదవటం, ఇంకొన్ని వడ్డిస్తుంటే భోజనం

40సం॥ అనుభవం
వరిబీజము బుడ్డలు బీజకుటు
మొదలగు వ్యాధులకు ఆపరేషన్
లేకుండా గ్యారంటిగా బాగుచేయబడును
వివరములకు: రావ్ అండ్ కో రిజిస్టర్డు ఆసుపత్రి
గాలిగూడ నయబస్ డిపో ఎదుట,
బాలాజీలాడ్జింగ్ ప్రక్కన, హైద్రాబాద్-12.
ఆఫీస్‌ఫోన్-42870, ఇంటిఫోన్:38544

మూలశంకకు
త్వరగా
నమ్మకమైన
హెడన్సా
విరేపనముతో
చికిత్సను పొందండి
- శస్త్రచికిత్స
అవసరములేదు!

మీకు సంతానం లేదా ?

ఆపరేషన్, ఇంకను వైద్య చికిత్సల నిరాశ చెందిన సోదరీమణులనేకులు మా సహాయంచే సంతాన వంతులైయున్నారు ధీనిగ్రారా పత్రములు గలవు. స్త్రీ పురుష వంధ్యాత్వ నివారణ నిపుణులు.

పూర్తి వివరములకు :
శ్రీ నాగార్జున మూలిక కుటీరం
రైల్వేస్టేషన్ వద్ద, రామయ్యం వీధి,
తెనాలి – 2.

ఇంకో సరిత కథ

చేస్తూ చేతిలో పుస్తకాన్ని చదువుతుండడం, చదువుతూ తినడం. తింటూ ఆలోచించడం.

"ఎందుకమ్మా డల్‌గా ఉంటావు ?" అనే వాళ్ళు అత్తయ్యలూ, బాబాయిలూ.

తను డల్‌గా ఉండదు. పరధ్యానంగా ఉంటుంది. అందుకనే తనకి స్నేహితులెక్కువ ఏర్పడలేదు. కానీ విచిత్రం ఏమిటంటే –

అదే గుణం రామారావుని ఆకర్షించి, పట్టుపట్టి తనని పెళ్ళాడేలా చేసింది.

వ్యతిరేక ధృవాలు సహజంగా దగ్గరయినట్లయింది.

ఆయన సరదా మనిషి. అన్నిటినీ తేలిగ్గా తీసుకునే స్వభావం.

కానీ అప్పుడప్పుడు ఆయనకీ చిరాకువేసేది.

"ఆలోచనలుండడం మంచిదే. కానీ మరీ అంతగా దేన్ని గురించీ ఆలోచించకు సరితా ! ప్రతిదానిలో తప్పు కనబడుతుంది. శాంతి ఉండదు." అంటారు.

కానీ ఏం చెయ్య గలదు ?

ఆలోచనలే తన వీక్‌నెస్.

ప్రతి సంఘటననీ, ప్రతి మాటనీ వివిధ కోణాల్లోంచి తరచి తరచి చూడడం. చూడగా చూడగా వాటిలో ఏదో తప్పు అర్థం గోచరించడం, తర్వాత తను ముభావంగా ఉండిపోవడం – మామూలే.

మనసు సంతోషంగా ఉన్నప్పుడు అలాకాదు.

తీరిగ్గా తనకున్న మధుర స్మృతులన్నిటినీ గుర్తు తెచ్చుకుంటూ, మనోఫలకం మీద సినిమాలా ప్రొజెక్ట్ చేసి చూసుకుంటూ ఉంటే ఎంత హాయిగా ఉంటుంది !

ఒక సంఘటన గుర్తొచ్చింది.

ఆ రోజు...

ఆఫీసుకి వెళ్ళిన వారు సుడిగాలిలా పదకొండున్నరకే తిరిగి వచ్చేసి, పొంగిపోతున్న సంతోషాన్ని ఆపుకుంటూ.

"సరితా! మోస్ట్ హేపీ న్యూస్" ... ఏమిటో చెప్పుకో!" అంటే, ఓ క్షణం పరీక్షగా ఆయన మొహంలోకి చూసి, ఇంకో నాలుగు క్షణాలు ఆలోచించి, "ప్రమోషన్" అని చెప్పేసింది.

"అరె...ఎలా గ్రహించావ్! సరితా! మాటలు రాని మొద్దా!" అన్నారు ఆశ్చర్యపోతూ, తనని దగ్గరికి లాక్కుంటూ, నలిపేస్తూ.

ఆ సంతోష సమయంలో పెట్టిన నిక్‌నేమ్ తనకు స్థిరపడిపోయింది.

"మాటలురాని మొద్దునే కాని చదువురాని తెలివిలేని మొద్దును కాను. ఎప్పుడో క్లూ వచ్చింది తెలుసా! నెల రోజుల క్రితం మీరు ఆఫీస్ న్యూస్ ఒకటి చెప్పారు గుర్తుందా?" అంది మొగుడి చెవిలో.

"ఏ న్యూస్?...గాడ్...అదా!... సరితా! యు ఆర్ బ్రిలియంట్..." అని ఒక క్షణం ఆగి "సరితగారు ఇవ్వాళ ఒక్కసారే మూడు వాక్యాలు మాట్లాడేశారు ముత్యాల వర్షం కురుస్తుందేమో బహుశా" అన్నారు.

తను నవ్వింది.

"నే చెప్పలే!" అంటూ కిందకు బంగారు ముత్యాలేరడానికన్నట్లు.

పది నిమిషాల తర్వాత కాఫీ కలుపుతూ, దీనితోసహా చిన్నప్పట్నుంచీ జరిగిన మధుర సంఘటనలన్నీ గుర్తుకు తెచ్చుకుంటుంటే...

"ఇవ్వాళ కూడా పరధ్యానంగానే ఉన్నావు. నాకు ప్రమోషనొచ్చిందనే సంతోషం నీ కళ్ళలో లేదు" అంటూ అలిగారు.

తన సంతోషం ఆయన కెలా చెప్పేదీ?

మరీ ఎక్కువ ఆనందంగా ఉంటే, ఇంకా పరధ్యానంగా, తీరిగ్గా కూర్చుని, నెమ్మదిగా కాఫీ తాగుతూ, తియ్యతియ్యగా ఆలోచించుకోవడంలో ఉన్న సుఖం. ఆయనకు తెలిసేదెలా ? తనకి మాటల్లో చెప్పడం రాదు.

ఆయన దగ్గరగా ఉన్నప్పుడూ, ఆయన జీవితపు నిచ్చెన మెట్లు చకచక ఎక్కేస్తున్నారన్న ఆనందం ఉన్నప్పుడూ, మౌనమే తన తృప్తిగా, మీగడ తినేసిన పిల్లి పిల్లలా, లంకమైన కలల్లోకి వస్తూ జారిపోతుండటనీ ఇల్లు దాటి బయటికి వెళ్ళగానే తనకి ఇంత తృప్తిగా ఉండదనీ, ఏవేవో పిచ్చి పిచ్చి ఆలోచనలొస్తాయనీ చెప్పేదెలా ?

ఏదో స్టేషన్‌లో రైలాగింది.

పేపర్లూ, పుస్తకాలూ అమ్మే అబ్బాయి దగ్గర ఇల్లస్ట్రేటెడ్ వీక్లీ కొంది. చెవిరింగ్ ఎవరో లాగుతున్నట్లయి పక్కకి తిరిగింది పాప సీటుమీద వంగి నిలుచుని, ఉన్న రెండు పళ్ళూ బయటపెట్టి నవ్వుతూ రింగ్ వదిలేసి, జుట్టు పట్టుకుంది.

తనుకూడా నవ్వి, చేతులు చాచి పాపను ఎత్తుకోబోయింది. బొపుడుకుని ఏడ్చేసింది పాప.

మనసు చివుక్కుమంది. పిల్లలంటే

మక్కువయినా, పిల్లల్ని పేరడియ్యడం చేత కాదు తనకి.

ట్రెయిన్‌లోనే ఉన్న రెస్టారెంట్‌లోంచి బేరర్లు జాంగ్రీలూ, వడలూ, సమోసాలూ ట్రేలలో పట్టుకుని అటూ ఇటూ తిరుగుతూ అమ్ముతున్నారు.

పరగడుపునే స్వీట్సు ఎలా తింటారో అనుకుంది సరిత. తనకి బయట ఏమీ తినటం ఇష్టం ఉండదు.

కాఫీ మాత్రం తెప్పించుకుని తాగింది.

కాఫీ వీక్‌గా, నిరుత్సాహంగా ఉంది.

ఆయన మాటలు గుర్తొచ్చాయ్.

తనుకూడా ఉంటే ప్రయాణం సరదాగా ఉండేది.

ఆయన పద్ధతి వేరు. ప్రయాణాల్లోగానీ, పిక్నిక్కుల్లో గానీ, కనబడ్డవన్నీ తినెయ్యాలంటారు. ఆగిన ప్రతి స్టేషన్లో దిగడం, టీనో, కాఫీనో తాగి సిగరెట్టు కాల్చడం ... హడావిడిమనిషి. తను ఒక్కర్తే ఇలా చెయ్యడం అంత బాగా లేదు.

ఆయన్ని రమ్మని ఎంతో బతిమాలుకుంది మామగారింట్లో ఆయనికి తోచదు. మొహమాటంగా ఉంటుంది. పైగా రేసుల సీజను. ఒక్క రేసుకూడా విడిచి పెట్టడానికి ఇష్టపడరు. తను సంవత్సరానికి ఓసారన్నా ఏదో ఒక పండక్కు వచ్చి, నాన్నగారిదగ్గర వారం రోజులుండి వెళ్ళడం రివాజు

స్టేషన్ నుంచి బయటకు వచ్చి, లబ్బీపేటకు రిక్షా మాట్లాడుకుని, ఎక్కింది. రిక్షా ఎత్తుగా, సింహాసనంలా, సౌఖ్యంగా ఉంది.

హైద్రాబాద్ రిక్షాలు గూడు బళ్ళలా ఉంటాయి. శుభ్రంగా గంజి పెట్టి ఇస్త్రీ చేసిన చీరెలు క్షణంలో నలిగి పోతాయి. సాధారణంగా ఆయనతోబాటు స్కూటర్‌మీదే వెళ్ళిపోతుంది ఎక్కడికెళ్ళాలన్నా రిక్షా ఎక్కాల్సిన అవసరం ఎప్పుడో తప్ప రాదు.

సందులో చివరగా ఉన్న గేటు. బోగెన్ విల్లా చెట్లు.

సూట్‌కేస్ పట్టుకుని లోపలికి నడిచింది.

నాన్నగారు గదిలో కూర్చుని వున్నారు. చూడగానే లేచి వచ్చారు.

"ఒక్కదానివే వచ్చావా?" అన్నారు పలకరింపుగా.

"ఆయన కూడా వద్దామనుకున్నారు. లీవ్ దొరకలేదు," అంది సరిత.

దీపావళి కథల పోటీలో
రూ. 600 లు
బహుమతి పొందిన కథ

ఆయన కొంచెం చిక్కినట్లు, పాలిపోయినట్లు కనబడ్డారు.

"వంట్లో కులాసాగా ఉంటోందా నాన్నగారూ?" అంది.

"ఆఁ! ఫరవాలేదమ్మా!"

"ఎక్స్‌టెన్షన్ ఇస్తోందా కంపెనీ? లేకపోతే రిటైరవుతున్నారా?"

"వాళ్ళు ఇస్తామనే అంటున్నారు. నేనే వద్దందామనుకుంటున్నాను."

గదిలో బల్లమీద విస్కీ క్వార్టర్ బాటిలూ, పొడుగ్గా, నాజూగ్గా ఉన్న గ్లాసూ కనబడ్డాయి.

"మీరు డ్రింక్స్ మానెయ్యాలి" అని చెప్పాలని తహతహలాడింది ప్రాణం కానీ బావుండదని మానేసింది.

కూతురు పెళ్ళైపోయాక శివరావుగారు ఒంటరితనానికి అలవాటు పడలేక పోయారు. దూరపు బంధువుల అబ్బాయి ఒకడు ఖాళీగా ఉంటే అతనికి తన కంపెనీలోనే ఉద్యోగం ఇప్పించి, అతన్నీ, అతని భార్యనీ కూడా తమ ఇంట్లోనే వుండమన్నారు– తోడుగా ఉంటారని. నరసింహం రమా కూడా ఆయన మీద ఆప్యాయత పెంచుకుని కలిసిపోయారు.

"కృష్ణాలో వచ్చారా వదినా?" అంటూ పలకరించింది రమ.

"అవును. కులాసానా?" అంది చిరునవ్వుతో.

"ఆఁ. స్నానం చేస్తారా? వేణ్ణీళ్ళు పెట్టనా?"

"ఒద్దొద్దు. చన్నీళ్ళయితే హాయిగా ఉంటుంది."

స్నానం చేసేలోగా రమ బంగాళాదుంపల వేపుడు చేసి, రెండు అప్పడాలు కాల్చి భోజనం వడ్డించేసింది.

భోంచేసి ఇదివరకుటి తన గదిలోకి వెళ్ళింది. ఆ గది రూపు మారిపోయిందిప్పుడు. ఏవేవో సామాన్లున్నాయ్. రమ ఓ మంచం తెచ్చి అక్కడ వేసింది.

"పడుకోండి. సాయంత్రం ఈ గది సర్దుదాం" అంటూ.

పడుకుని "ఛేజ్" నవల చదువుతుంటే నెమ్మదిగా నిద్ర పట్టేసింది. లేచిన తర్వాత తీరిగ్గా మూడు పేజీల ఉత్తరం రాసింది భర్తకి. తనకి నోరుతెరిస్తే మాటలు గుర్తురావు. కానీ కాగితం మీద పెన్ను పెడితే ఆగదింక.

* * *

రోజులు అలా నిదానంగా, బద్ధకంగా గడిచిపోయాయి. ఓ రోజుకీ, ఇంకో రోజుకీ తేడా లేదు. పొద్దుపోయి నిద్ర లేవడం, లేటుగా భోజనం చెయ్యడం, మధ్యాహ్నం నిద్ర. మిగతా సమయమంతా ఏది దొరికితే అది చదవడం– లేకపోతే పొగడ చెట్టుకింద కుర్చీ వేసుకుని రోడ్డుమీదకు చూస్తూ ఆలోచించు కోవడం –ఇదే దినచర్య.

శుక్రవారం రోజు.

తలారా స్నానం చేసి, బెంగాలీలు పెట్టుకున్నట్లు పాపిట్లో, నుదుటి మీదా కూడా కుంకుమ బొట్టు పెట్టుకుని, పేపరబ్బాయి పడేసి వెళ్ళిన రెండు రకాల న్యూస్ పేపర్లలో ఒకటి తీసుకొని తిరగేస్తోంది.

టెలిఫోన్ ఎప్పుడు మోగిందో వినలేదు.

కానీ కంగారుగా మాట్లాడుతున్న నాన్నగారి గొంతు విని రక్తం నీరయింది భయంలో.

ఆయన దాదాపు ఏడుస్తూ మాట్లాడుతున్నారు.

ఏమిటి? ఏమయింది?

భయభ్రాంతురాలై నాన్నగారి దగ్గరికెళ్ళింది.

ఆయన రిసీవర్ పెట్టేసి, వణుకుతున్న చెయ్యి సరిత భుజం మీద వేశారు.

వంటింట్లో అట్లకాడతో రమా, మొహానికి సబ్బు పూసుకుని షేవ్ చేసుకుంటున్న నరసింహం, అలానే వచ్చేశారు.

"ఇంకెలా బతుకుతావే తల్లీ!" అస్పష్టంగా గొణుక్కుంటున్నారాయన.

"నాన్నగారూ! ఏమయింది?" మాట తడబడింది.

ఆయన మాటల అర్థం, ఆ తర్వాత చాలా సేపటిదాకా తలకెక్కలేదు.

అలాగే చలికిలపడి పోయింది.

తెల్లవారు ఝామున హైద్రాబాద్‌లో భారీ వర్షం పడిందిట. ఇంట్లో ఎక్కడో ఎలక్ట్రిసిటీ షార్ట్ సర్క్యూట్ అయింది. ఎవరూ గమనించక ముందే బయట పడేసిన బట్టలు అంటుకుని మంటలు ఇల్లంతా వ్యాపించాయి. రామారావుని హాస్పిటల్‌కి

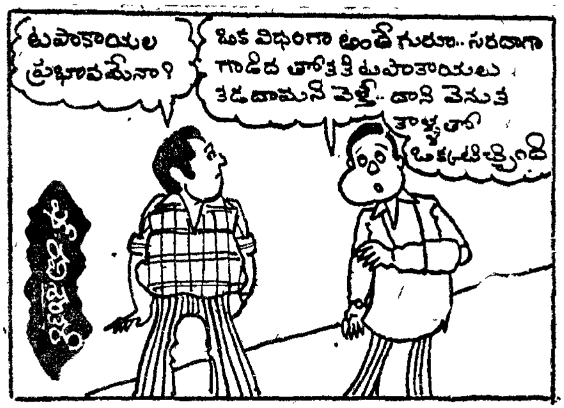

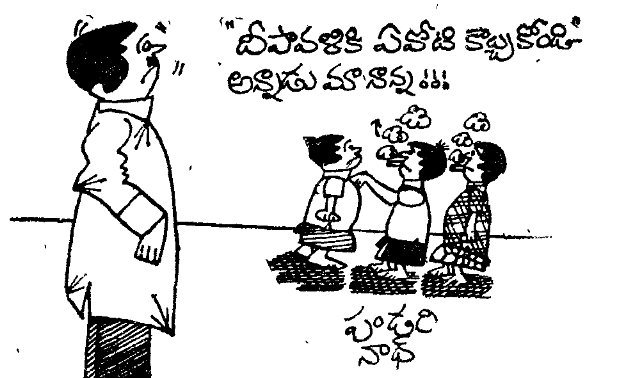

తీసుకెళ్తుండగా దోవలోనే పోయాడు.

అయిదు నిమిషాల తర్వాత స్తబ్దత నుంచీ బయట పడగానే సరితకు వచ్చిన మొదటి ఆలోచన.

తను ఇక్కడికి రాకుండా ఉంటే తనూ ఆయనతోబాటే చనిపోయి ఉండేది— ఈ దుఃఖం. ఈ తీరని లోటు లేకుండా.

ఇప్పటికయినా మించి పోలేదు.

అంత దుఃఖంలోనూ మనసు మరణానికి మార్గాలు ఆలోచించింది.

స్లీపింగ్ పిల్స్, టక్ ట్వెంటీ, ఉరి, వీళ్ళలో దూకెయ్యడం.

లేకపోతే ఆయనలానే మంటలకి ఆహుతై పోవడం.

అప్రమత్తంగా ఉన్న నాన్నగారూ, నరసింహం, రమా, సరిత ఆలోచనల తీరు గ్రహించినట్లు అనుక్షణం కనిపెట్టుకు ఉండి కనురెప్పలా చూశారు.

ఆ రోజు పన్నెండింటి కల్లా కార్లో హైద్రాబాద్ చేరుకున్నారు. దహన సంస్కారాలు యథావిధిగా జరిగాయి.

పదో రోజు కుంకుమ చెరిగి, గాజులు పగిలిన సరితకు అంప కంపాలతో జ్వరం వచ్చేసింది.

అది మొదలు.

అప్పట్నుంచీ ఏదో ఒక నలత. రెండు మూడు నెలలు ఆరోగ్యం కోలుకో లేక పోయింది సరిత.

డాక్టర్‌కి చూపించుకోకుండా, మందులు తీసుకోకుండా మొండికేసింది.

చివరికి సహనం చచ్చిపోయి శివరావుగారు "చిన్న పిల్లలా మంకుపట్టు పట్టకు సరితా! డాక్టరు వస్తుంది. టెస్ట్ చెయ్యనీ" అన్నారు ఖచ్చితంగా.

డాక్టర్ సమంత సరిత కంటె చిన్నదే.

ఇంకో సరిత కథ

ప్రాక్టీస్ పెట్టి మూడు నాలుగు ఏళ్లే అయినా మంచి హస్తవాసి అని పేరొచ్చేసింది.

తెలివైనది కాబట్టి ముందుగానే సానుభూతి మాటలు మాట్లాడలేదు. మామూలుగా పలకరించి, ఆరోగ్యాన్ని గురించి వివరంగా ప్రశ్నలడిగి, పరీక్ష చేసింది.

ఆ తర్వాత కాసేపు ఆ సంగతులూ, ఈ సంగతులూ, తన ప్రాక్టీసు విషయాలు చెప్పింది.

తడుముకోకుండా స్పష్టంగా, తియ్యగా, మాట్లాడుతుంది సుమ.

"ఈ అమ్మాయిని చేసుకున్నవాడెవరో అదృష్టవంతుడు" అనుకొంది సరిత.

అప్రయత్నంగా అడిగేసింది.

"మీ వారేం చేస్తుంటారు ?"

"మెడికల్ రిప్." అని కంపెనీ పేరుచెప్పి నవ్వింది. "బొంగరంలా తిరుగుతుంటారు ఇల్లు పట్టకుండా" అంది.

కాసేపు మౌనం.

తర్వాత అడిగింది సుమ.

"మీకేం అనుమానం రాలేదా ?

"దేనికి ?" అంది సరిత.

మెల్లగా అన్నది సుమ.

"మీరిప్పుడు ప్రెగ్నెంట్."

సరిత మాట్లాడలేదు.

నిజమే. తనకీ అనుమానంగానే ఉంది.

మరి ఏమిటి గత్యంతరం ? అబార్షనా ?

ఆయన వేసి వెళ్ళిన ముద్రను తను చేతులారా చెరిపెయ్యగలదా ?

అసంభవం.

సరితకు తనమీద తనకే అసహ్యం వేసింది.

తన కోరిక ఈ విధంగా తీరాలని అనుకుందా ?

తనకు ప్రియాతి ప్రియమైన వ్యక్తి దూరమై పోయాక, నిస్సారమైన ఈ బ్రతుకులో ఇంకా కొత్త బంధాలెందుకు ?

ఈ జీవితం చాలించాలన్న ఆలోచన విరమించాల్సి వచ్చింది.

నిర్లిప్తంగా నెలలు గడిచాయి.

ఒళ్లెలా భారంగా ఉంటోందో, బతుకు అంతకంటె భారంగా తోస్తోంది

అయితే ఇప్పుడు ఇదివరకుటంత హృదయాన్ని కొరికేసే బాధలేదు.

బతుకుమీద ఉత్సాహమూ లేదు.

తొమ్మిది నెలలూ నిండాక లక్షణమైన కొడుకు పుట్టాడు.

ఇంక సరిత జీవితానికి చివరి మలుపు.

ఒక సంవత్సరం పైన ఆరు నెలలు గడిచిన తర్వాత...సరిత డాక్టరు కన్సల్టింగ్ రూంలో కూర్చుని ఉంది. పిల్లవాణ్ని పరీక్షలు చేసిన తర్వాత డాక్టరు సరితని కూర్చోమని సైగ చేసింది.

సరిత కూర్చుంది.

డాక్టర్ కాసేపు తలవంచుకుని చేతిలోని పేపర్లని చూస్తూ ఉండిపోయింది.

తర్వాత.

"మిసెస్ సరిత! దేవుడు మనకి చేస్తున్న మంచిని చూసి సంతోషించాలే గానీ, జరుగుతున్న చెడుని గూర్చి మథనపడితే వచ్చేదేమీ లేదు. పిల్లవాడు మూగ. మామూలుగా మూగతనంతో పాటు చెముడు కూడా ఉంటుంది. ఈ ఒక్క లోపం తప్పిస్తే, పిల్లవాడికి ఏ వంకా ఉండదు. మీ అందం, మీ తెలివి తేటలు తన స్వంతం చేసుకు పుట్టాడు. ఆ కళ్ళు చూడండి ఎంత చురుగ్గా, అల్లరిగా ఉన్నాయో!" అంది ముచ్చటగా చూస్తూ.

"అంతేకాదు డాక్టర్. నను నోరు ఉంటే

హైదరాబాద్ నోట్ బుక్

బాలల అకాడెమీ అవతరణ :

మన రాష్ట్రం బాలల అకాడెమీ స్థాపనతో మరొక విషయంలో మార్గదర్శకమైంది. సెప్టెంబర్ 14వ తేదీన జూబిలీ హాలులో జరిగిన ఉత్సవంలో రాష్ట్రపతి ఫక్రుద్దీన్ అలీ అహ్మద్ ఈ అకాడెమీకి ప్రారంభోత్సవం జరుపుతూ, దేశ అమూల్య సంపద అయిన బాలబాలికల ఎడల సరైన శ్రద్ధ చూపడం ద్వారానే దేశాన్ని సుసంపన్నం చేయగలమన్నారు. పిల్లల సర్వతోముఖాభివృద్ధికి ఈ అకాడెమీ కృషి చేయగలదని ఆయన ఆశాభావం వెల్లడించారు. విద్యాశాఖామంత్రి శ్రీ మండలి కృష్ణారావు స్వాగతం చెబుతూ, పవిత్ర బాలల విజ్ఞాన సర్వస్వం ప్రకటిస్తామన్నారు. గవర్నర్ శ్రీ ఖండూభాయి దేశాయి, ముఖ్యమంత్రి శ్రీ జలగం వెంగళరావు, శ్రీమతి బేగం ఆబిదా, మహిళా సంక్షేమ శాఖమంత్రిణి శ్రీమతి కృష్ణవేణి సంజీవయ్య అకాడెమీ మూడు పూవులు ఆరు కాయలు కావాలని ఆశించారు. బాలల అకాడెమీ ఆర్థికసలహాదారు డాక్టర్ అంతటి నరసింహం సందేశాలు వినిపించారు. అకాడెమీ కార్యదర్శి శ్రీ న్యాయపతి రాఘవరావు ధన్యవాదాలు తెలిపారు.

రాష్ట్రస్థాయి బాలోత్సవం :

విద్యామంత్రి శ్రీ మండలి వెంకటకృష్ణారావు సెప్టెంబర్ 26 వ తేదీన రవీంద్రభారతిలో ఆంధ్ర బాలానందసంఘం 11 వ నాటకోత్సవం ప్రారంభిస్తూ, వచ్చే జనవరిలో రాష్ట్రబాలల అకాడెమీ పెద్ద ఎత్తున రాష్ట్రస్థాయిలో ఉత్సవాలు జరుపుతామని ప్రకటించారు. ఆంధ్రబాలానంద సంఘం 1957 లో స్థాపితమైనది మొదలు బాలబాలికల మనో వికాసానికి చేస్తున్న అపార సేవను ఆయన ప్రశంసించారు. పట్టణ భూముల గరిష్ఠ పరిమితి ప్రత్యేకాధికారి శ్రీ కె. మోహన్ ముఖ్య అతిథిగా పాల్గొని బాలానందసంఘం సేవను వివరించారు. సెయింట్ ఆంథోని హైస్కూలు విద్యార్థులు బాలానంద సంఘం శకుంతల నృత్యనాటకాన్ని, సీనియర్ సర్టిఫికేట్ స్కూలు వినాయకుడు నాటికను, ప్రగతి బాలానంద సంఘం ఎవరుదొంగ నాటికను, నవీన్ బాలానంద సంఘం కాంతికిరణం నాటికను ప్రదర్శించాయి. శ్రీమతి న్యాయపతి కామేశ్వరి స్వాగతం చెప్పారు. శ్రీ న్యాయపతి రాఘవరావు ధన్యవాదాలర్పించారు.

మంత్రి రాజమల్లు సలహా :

మన శాస్త్రాలన్నీ ఒక దశవరకు వచ్చి, కుల వృత్తులు కావడంతో ఎదుగు బొదుగు లేక ఆగిపోయాయి, అలాంటివాటిలో ఒకటి ఆయుర్వేదం, ఆయుర్వేదమే అరబ్బులద్వారా పాశ్చాత్య విదేశాలకు వెళ్ళినా, ఎప్పటికప్పుడు వృద్ధి పొందినవ్యరూపంతో విస్తరించింది. ఆయుర్వేదం ఆగిపోయింది. సెప్టెంబర్ 28 న ఆయుర్వేద అకాడెమీ శాస్త్రీయ గోష్ఠిని ప్రారంభిస్తూ రాష్ట్ర వైద్య ఆరోగ్య శాఖామంత్రి శ్రీ కె. రాజమల్లు సూచించినట్లు ఆయుర్వేదంలో ఆధునిక రీతిలో పరిశోధనలు జరగాలి. ఈ విషయాన్ని ఆయుర్వేద అకాడెమీ అధ్యక్షుడు శ్రీ కాళిదాస్ శాస్త్రివంటివారు ఆచరణలో పెట్టాలి.

గాంధీజీ తపాలాబిళ్ళ :

గాంధిజీ 107 వ జయంతి జంటనగరాలలో పెక్కుచోట్ల జరిగింది. రాజభవన్‌లో జరిగిన సమావేశంలో గవర్నర్ ఖండూభాయి ప్రసంగిస్తూ కేవలం సత్యాగ్రహాయుధంతో అన్యాయాన్ని ఎదుర్కొన్న మహావీరుడుగా గాంధిజీ చరిత్రలో అమరుడై నిలుస్తారని జోహార్లర్పించారు. గాంధిజ్ఞానమందిర్‌లో సూత్రయజ్ఞం, సమూహ ప్రార్థన జరిగాయి. రాష్ట్ర రవాణా శాఖామంత్రి శ్రీ చేబ్రోలు హనుమయ్య గాంధిస్మారక తపాలా బిళ్ళలను విడుదలచేశారు. హరిజన సంక్షేమ శాఖామంత్రి శ్రీ మహేంద్రనాథ్ 'హరిజన సంక్షేమ సమాచారము' మాస పత్రికను ఆవిష్కరించారు. పెక్కు సమావేశాలలో ప్రభాకర్‌జీ, శ్రీ కోదాటి నారాయణరావు మున్నగు సర్వోదయ నాయకులు పాల్గొన్నారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ సూపర్ ఎక్స్‌ప్రెస్ :

గంటకు 110 కిలోమీటర్ల వేగంతో 23 గంటలలో సికిందరాబాదునుండి ఢిల్లీచేరే ఆంధ్రప్రదేశ్ సూపర్ ఎక్స్‌ప్రెస్‌కు ముఖ్యమంత్రి శ్రీ వెంగళరావు అక్టోబర్ 3 వ తేదీన పచ్చజెండా చూపారు. ఇదివారానికి రెండుసార్లు ప్రయాణం చేస్తుంది. ముఖ్యమంత్రి దక్షిణ మధ్య రైల్వేను, దాని జనరల్ మేనేజర్ శ్రీ ఎస్. రాజన్‌ను అభినందించారు. ఎక్స్‌ప్రెస్ రైళ్లవల్ల తపాలాశాఖ సేవ మరింత చురుకుగా సాగుతుందని పోస్ట్‌మాస్టర్ జనరల్ శ్రీ పి. ఎస్. రాఘవాచారి అన్నారు.

ఉపశ్రుతి :

"ఇప్పటికి నిశ్చింతగా ఉన్నానోయ్" అన్నాడు ఒకప్పుడు మునిసిపల్ సభ్యుడుగా కొన్నేళ్ళు వెలిగించిన మిత్రుడొకడు, "ఎందుకు ?" అన్నాను. "పార్లమెంటు సభ్యులకు, విధాన సభ్యులకు పింఛను వచ్చింది. మాకూ, పంచాయతీ సభ్యులకూ వస్తుంది. నిశ్చింతకాక మరేమిటి?" అన్నాడు మిత్రుడు.

— తిరుమల రామచంద్ర

మూగదాన్ని పేరు తెచ్చుకున్నాను. ఈ పోలిక మాత్రం వాడికి అచ్చుగుద్దినట్లు వచ్చింది. నిజంగానే మూగవాడయ్యాడు. తండ్రి పోలిక తెచ్చుకున్న నేను ఇంత అదృష్టవంతురాలినైనాను. తల్లి పోలిక తెచ్చుకున్న వీడెంత అదృష్టవంతుడౌతాడో! ఇంక అమ్మా అనే పిలుపుకీ, నాకూ చాలా దూరం. ఇట్సాల్ రైట్ డాక్టర్."

ఈ మాటలన్నీ సరిత పైకి అనలేదు. మౌనంగా కన్సల్టింగ్ ఫీజు పదిరూపాయలు డాక్టరుకి అందించి, యాంత్రికంగా "వస్తాను డాక్టర్" అని చెప్పి, కొడుకు నెత్తుకుని బయటకు నడిచింది.